

For partierne er det meget positivt, at der i lovgivningen er kommet formålsbestemmelser, der både understreger uddannelsernes almindelige og studieforberedende karakter, og at det fremhæves, at der i uddannelsen er et dannelsesperspektiv.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne finder det meget positivt, at hf fagligt er blevet styrket, blandt andet ved styrkelse af faget dansk, og at der fortsat som udgangspunkt kræves afsluttet 10. klasse for at påbegynde hf. For partierne er det en meget vigtig del af uddannelsessystemet, at hf både findes som et sammenhængende, 2-årigt forløb og som et enkeltfagssystem, som i højere grad i fremtiden bliver tilrettelagt ud fra, at målgruppen er voksne eller unge voksne.

Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne stemmer imod de af Enhedslisten stillede ændringsforslag, fordi der er indgået en aftale med regeringen og Dansk Folkeparti, hvor en række af partiernes synspunkter er blevet tilgodeset. Men det er jo sjældent, at man får alt, når mange partier er med i en aftale. Derfor er det heller ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne gerne havde set, at nogle forslag svarende til Enhedslistens ændringsforslag var blevet tilgodeset. Partierne mener, at det burde være muligt at gå til gruppeeksamen. Det forekommer ikke logisk, at gruppeeksamen er tilladt stort set alle steder i det danske uddannelsessystem, men ikke i de gymnasiale ungdomsuddannelser.

Partierne havde også gerne set, at der kunne fastsættes et loft over klassekvotienter. Derfor arbejdede Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne under forhandlingerne ligesom Enhedslisten for, at »antallet af kursister i stamklasser må normalt ikke overstige 28 elever«. Men det kunne der ikke blive enighed med regeringen om. Derfor er der fortsat ikke noget loft over klassekvotienterne. Men i stedet for som Enhedslisten at stå fast på sine principielle opfattelser på alle punkter har partierne valgt at få så mange ændringer ind, at det samlede resultat blev så godt, som tilfældet er, og som Socialdemokratiet, So-

cialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne derfor fuldt ud kan støtte.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men stemmer for de stillede ændringsforslag.

Enhedslistens medlem af udvalget finder, at forliget om hf indeholder gode og dårlige elementer og en række ting, der kan udvikles progressivt eller bruges reaktionært.

Aftalen om hf indfører den såkaldte »uddannelsesetid«. Aftalen udvider undervisningsbegrebet til også at omfatte blandt andet forelæsninger og virtuel undervisning. Det betyder, at der er åbnet en ladeport for, at amterne kan lade klassekvotienterne stige yderligere. Begrebet uddannelsesetid kan bruges progressivt og kan skabe et bedre udgangspunkt for fremtidens hf, men begrebet uddannelsesetid åbner også for massive nedskæringer og forringelser. Begrebet uddannelsesetid åbner for, at man kan bruge en variation af uddannelses- eller undervisningsmetoder, men i og med, at man ikke lægger et loft ind for, hvor mange kursister der må være pr. lærer – altså laver en lærer-kursist-ratio – ender det med at være et redskab for nedskæringer.

Det er hovedløst at lave så stort et stykke arbejde for at ændre hf-uddannelsen og så efterlade en ladeport på størrelse med indgangen til Skt. Peters-kirken for nedskæringer. De stigende klassekvotienter på landets hf-kurser er kilde til for lidt tid til den enkelte kursist, til dårligt arbejdsmiljø og til frasortering af de bogligt svageste. Flere kursister pr. lærer betyder reelt mindre faglighed. Derfor er det med en åbning for forelæsninger og virtuel undervisning helt afgørende, at der sættes et loft for, hvor mange kursister der gennemsnitligt er pr. lærer. Det ville regeringen desværre ikke være med til.

Enhedslisten har derfor stillet ændringsforslag om, at der indføres et sådant loft på maksimalt 28 kursister.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Atqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.